

ἴδεται κατὰ τὸν στολισμὸν τῆς νύμφης). Πβ. ἀλλάζω 3 β. γ) Ἰδίᾳ κατὰ πληθ., ἡ στολὴ τῆς γυναικὸς Λυκ. (Λιβύσσος.) Πβ. ἀλλάτι 9.

ἄλλαμανιάτα ἐπίρρ. σύνηθ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑθνικοῦ δν. *Μανιάτης*. Κατὰ τὸν τρόπον τῶν κατοίκων τῆς Μάνης, ώς συνηθίσουν οἱ Μανιάται, κυρίως ἐπὶ ἔκδικήσεως μετὰ μακρὸν ὄφονον ἐπερχομένης.

ἄλλαματένιος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἄλλαματένος Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλαμα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλέντης.

Ο ἐνδεδυμένος ώραια καὶ καινουργῆ ἐνδύματα.

ἄλλαματίδι τό, Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλαμα μα.

Ἡ διὰ λαμπρῶν καὶ καινουργῶν ἐνδυμάτων μετένδυσις. : *Μωρὲ ἄλλαματίδι ποῦ τό χει αὐτὴ σήμερο!*

ἄλλαμπάντα ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἄλλαπάντα Κύπρ. κ. ἀλλαβάδα Κεφαλλ. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *alla banda*.

Ἐγκαρδίως, εἰς τὸ πλευρόν, ώς δρ. ναυτικός : Φρ. "Ορσ' ἄλλαπάντα! (ἐπιφώνησις πρὸς τοὺς ναύτας κατὰ τὴν ἀναστροφὴν τοῦ πλοίου) Κύπρ.

ἄλλαμπάντα ή, "Ηπ. (Δρόβιαν. Πωγών.) ἄλλαπάντα Θήρ. Κύπρ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσος.) Νάξ. (Απύρανθ.) "Ηπ. ἄλλεπάντα Χίος

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀλλαμα μπάντα.

1) Ἀναστάτωσις, ἐπανάστασις, ἀνωμαλία "Ηπ. (Δρόβιαν. Πωγών.): *Τὸν καιρὸν τῆς ἀλλαπάντας* (τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821) Πωγών. Φέτο εἶναι καιρὸς τῆς ἀλλαπάντας (οὗτῳ ἐλέγετο κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Βαλκανιούργικοῦ πολέμου τοῦ 1912) αὐτόθ. 2) Αὔστηρὰ ἐπίτληξις Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσος.) 3) Ἀποχωρητήριον, ἀφοδευτήριον (τὸ εἰς τὴν μπάνταν κείμενον) Θήρ. Λέσβ. Νάξ. (Απύρανθ.) Συνών. ἀναγκαῖο, ἀπόπατος, μάντρα, μέρος, πόρεψι, χρεία. 4) Ἡ ὑγρὰ κόπρος τοῦ ἀποχωρητηρίου (ἐκ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον) Χίος

ἄλλαμπονρδον ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἄλλαμπονρδον Θήρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ τοῦ οὐσ. μπονρδος.

Ἄτακτως, ἄνω κάτω: *Τὸ μάθημά του τό πε ἄλλαμπονρδον*.

ἄλλαμπονρνέζικος ἐπίθ. σύνηθ. ἄλλαμπονρνέζικος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀλλαμπονρνέζος.

Ἀκατάληπτος, ἰσυγκεχυμένος, μόνον κατ' οὐδ. πληθ. ἔνθ' ἀν.: *Μιλεῖ ἄλλαμπονρνέζικα. Αὐτὰ ποῦ λέσ εἶναι ἄλλαμπονρνέζικα σύνηθ. Συντυχάν-νει τῶι δικεράζει ἄλλαμπονρνέζικα Κύπρ.*

ἄλλαμπονρνέζος ἐπίθ. σύνηθ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ πιθανῶς τοῦ γεωγραφικοῦ δν. *Livorno* (Νεολατιν. *Libernum*) κατὰ τὰ εἰς -έζος ἑθνικά, οἷον: *Μιλανέζος, Σκοτσέζος* κττ.

'Αλλόκοτος, παράδοξος: *Αὐτὸς εἶναι ἄλλαμπονρνέζος, δὲν εἰν'* ἀνθρωπος σύνηθ. || Φρ. "Οταν μὲ μεταιδῇ, ἂς μὲ γράψ' ἄλλαμπονρνέζο (οὐδέποτε θὰ μὲ ίδῃ) πολλαχ.

ἄλλανόβα ἐπίρρ. σύνηθ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰταλ. ἐπιθ. πονρο.

Κατὰ τὸ νέον, ητοι τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ παλαιόν, τὸ Ἱουλιανὸν (εὐχρηστος ἡ λ.. πρὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου): "Εφύγαμε 'ς τοὶς τόσεσ τοῦ μηνὸς ἄλλανόβα. Πβ. *ἀλλαγκαρέξα, ἀλλαφράγκα.

ἄλλαξανά ἐπίρρ. Κύπρ.

Ἐκ τῆς ἀορίστου ἀντων. ἄλλος καὶ τοῦ ἐπίρρ. ξανά.

"Αλλην φοράν, δευτέραν φοράν, πάλιν: *Μὲν μὲ δέοης τῶι ἄλλαξανά ἐν τὸ κάμνω!* (μὲν = μή) || *Ἀσμ.

"Αντάμωσά της τό εἴτεν μου, ἀλλὸν προξένεια πέμπεις τότις ἄλλαξανά πῶς μ' ἀγαπᾶς καρτδίν μου ἐμὲν τὰ μέν πηγ (ἐνώπιόν μου νά μήν το εἴπης).

ἄλλαξαφεντία ή, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. ἀφεντία, δι' δ ίδ. ἀφεντία.

Μεταβολὴ αὐθεντίας, κυριαρχίας.

ἄλλαξι ή, Θήρ. κ. ἀ. —Λεξ. Βλαστ. ἄλλαξ' Θράκ. (Αδριανούπ. Alv.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὖσ. ἀλλαξιτία.

1) 'Αλλαγή, ἀνταλλαγή Θράκ. (Αδριανούπ. Alv.): *Πῆγαν 'ς τ'ν ἄλλαξ* (ἐπὶ τῶν μεταβαινόντων ἄλλαχοῦ πρὸς ἀνταλλαγὴν ἐμπορευμάτων, οἷον πίθων, σανίδων κττ. διὰ σίτου) Alv. 2) 'Ενδυμασία πρὸς ἄλλαγὴν ἄλλης Θήρ.: *Μιὰ ἄλλαξι φοῦχα παίρων μοναχὰ μαζί μουν.*

Πβ. ἀλλαγή, ἀλλαξιτία.

ἄλλαξιά ή, ἄλλαξία Ζάκ. Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἄλλαξιτία Πόντ. (Κερασ.) ἄλλαξιά σύνηθ. καὶ Πόντ. (Άμισ.) ἄλλαξία Κρήτ. Πελοπν. (Μεσσ.) Σκύρ. ἄλλαξιά Κύπρ. ἄλλαξία "Ηπ. (Ζαγόρ.) κ. ἀ. ἄξιά Τσακων. ἄλλαξέα Εῦρ. (Αύλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ.) ἄλλασσιά Θράκ. (Επιβάτ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ. Τὸ ἀλλαξία καὶ παρὰ Βλάχ. Διὰ τὸν τύπ. τῆς Τσακων. ἀξιτά πρ. τὸ αὐτόθι ἀσσον ἐκ τοῦ ἄλλασσον. Τὸ ἀλλασσία κατ' ἐπίδρασιν πιθανῶς τοῦ ἄλλασσον, δι' δ ίδ. ἀλλάζω.

1) Μεταβολὴ διευθύνσεως, συνήθως ἐπὶ ζώνων κατὰ τὴν ἀροτρίασιν Θράκ. (Επιβάτ.) 2) 'Ανταλλαγή, συνήθως μετὰ τοῦ ρ. κάνω κοιν.: *Κάνωμε ἄλλαξιά τὰ φολόγα μας κοιν.* 'Εποίκαμεν ἄλλαξίαν Οἰν. "Ελ" ἀς εὐτάμε ἄλλαξίαν Τραπ. Χαλδ. 'Εκάμαμεν ἄλλαξίαν, ἔδωκα τὴν μούλαν μουν τῶι δικέλο λίρες τό' ἐπηκασα τὸν ἀπ-παρόν του Κύπρ. || *Ἀσμ.

Παπλά μ', ἀν εἰσαι Χριστιανὸς κι ἀν εἰσαι γαρτισμένος, κάμε ἄλλαξιά τὰ στέφανα καὶ βάλ' τα 'ς τὴν κονιπάρα Κίμωλ. 3) 'Ενδυμασία ωρισμένη κυρίως πρὸς ἄλλαγὴν σύνηθ. καὶ Πόντ. (Χαλδ.): *Πῆρε μαζί του μιὰ ἄλλαξιά φοῦχα σύνηθ.* "Εναγ ἄλλαξίαν λώματα ἐπέμ' νανε με (μία ἀλλ. ἐνδύματα μοῦ ἀπέμεινεν) Χαλδ. β) 'Ο ἐσωτερικὸς ίματισμός, τὰ ἐσώρρουχα, τὰ ἀσπρόρρουχα πολλαχ. : "Ηβαλα 'ς τὴν πλύσι τρεῖς ἄλλαξες τοῦ καθενοῦς "Ανδρ. 4) 'Εν γένει ἐνδυμασία πολλαχ.: "Εκαμα μιὰν ἄλλαξιά φοῦχα χειμωνικά Κρήτ. Η νύφη ἐπῆρε τρεῖς ἄλλαξίες σκοντιά Μάν. Τὴ στολίσαρα